

Arrest

**nr. 119 541 van 26 februari 2014
in de zaak RvV X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 december 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 oktober 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. PANGO-VERMEERSCH, die loco advocaat N. RIFFI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 maart 1970 huwde verzoekster met O.E.O.E.H., die de Spaanse nationaliteit bezit.

1.2. Op 15 november 2012 diende verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Spaanse partner.

1.3. Op een niet nader genoemde datum werd verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. Op 25 oktober 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing die een einde stelt aan het recht op

verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissingen werden aan verzoekster betekend op 8 november 2013.

Dit zijn thans de bestreden beslissingen, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: L.

Voorname(n): Y.

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater §1, 5°: de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, §4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Artikel 40, §4, eerste lid 2° stelt: Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid bedoelde voorwaarde vervult en hij: 2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt.

Overwegende dat de referentiepersoon en EU-onderdaan, de heer E.O.E.H.O. (42.01.01 621-44), zich in de hoedanigheid van artikel 40, §4, eerste lid 2° bevindt. Bijgevolg mag volgens het bepaalde in artikel 42 quater§1, 5° het familielid dat in functie van deze EU-onderdaan verblijfsrecht verkreeg geen onredelijke belasting vormen voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Overwegende dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene, mevrouw L. een leefloon heeft ontvangen in de periode van april 2013 tot september 2013. Bijgevolg vormt betrokkene een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980 stelt: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins - en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong'.

Overwegende dat op datum van 20.09.2013 een schrijven aan betrokkene werd betekend waarin documenten werden opgevraagd om over te kunnen gaan tot dit onderzoek. Overwegende dat betrokkene tot op heden er voor gekozen heeft geen documenten voor te leggen. Overwegende dat van betrokkene verwacht mag worden dat inzake een belangrijk iets als verblijfsrecht, dat er enige moeite gedaan wordt om hiertoe documenten aan te brengen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf ingetrokken en de F-kaart van betrokkene dient bijgevolg te worden ingetrokken.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis Art 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstreken.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande onderdelen van het middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat beschouwd kan worden als een enig middel werpt verzoekster onder meer op: “*schending van het proportionaliteitsbeginsel*”.

Verzoekster betoogt onder meer als volgt in haar verzoekschrift:

“(…) 3.

Verzoekster heeft immers onmiddellijk bij kennisname van de huidige wetgeving omtrent gezinshereniging het haar toegekende leefloon laten stopzetten.

Verzoekster en referentiepersoon voldoen overigens aan alle voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijf van meer dan drie maanden ex artikel 42quater vreemdelingenwet.

Meer bepaald beschikken ze over huisvesting, een inkomen, mutualiteitsverzekering,....

Het aan verzoekster toegekende leefloon betreft slechts een maandelijks bedrag t.b.v. 105,17 €, voor het overige leven verzoekster en haar gezin met het pensioen van referentiepersoon en met eigen middelen.

De weigering van de aanvraag tot gezinshereniging van verzoeker mist dan ook elke vorm van proportionaliteit.”

2.2. Het proportionaliteitsbeginsel maakt een vorm uit van het redelijkheidsbeginsel. Het houdt in dat de Raad het enkel geschonden kan achten indien het voordeel dat voor de overheid voortvloeit uit de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat. (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

2.3. Artikel 42quater, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

1° (...)

2° (...)

3° (...)

4° (...)

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

2.4. Kernvaststelling van de bijlage 21 is dat verzoekster een leefloon heeft ontvangen van april 2013 tot september 2013, zodat zij geacht wordt een onredelijke belasting te vormen voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Verzoekster betwist niet dat zij een leefloon heeft ontvangen, maar werpt op dat het slechts om een bedrag van 105,17 euro ging. Verzoekster stelt dat de bijlage 21 *“dan ook elke vorm van proportionaliteit [mist]”*.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in de drie maanden voorafgaand aan de bijlage 21 respectievelijk 110,26 euro en tweemaal 131,63 euro leefloon heeft ontvangen. Op de dag van het treffen van de bijlage 21 blijkt ze blijkens het administratief dossier een leefloon te genieten van 105,17 euro. Uit artikel 42quater, §1, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt dat niet elke belasting voor het sociale bijstandstelsel volstaat om een einde te kunnen maken aan het verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie. Het moet hierbij namelijk gaan om een *“onredelijke”* belasting.

2.6. De Raad wijst erop dat artikel 42quater, §1, 5° van de Vreemdelingenwet een omzetting vormt van richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van verkeer en vrij verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. Aldus is er nood aan een richtlijn- en verdragsconforme interpretatie van artikel 42quater, §1, 5° van de Vreemdelingenwet en dient te worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie voor de invulling van het begrip *“onredelijke belasting van het sociale bijstandstelsel”*.

Het Hof van Justitie benadrukt in zijn arrest C-140/12 van 19 september 2013 dat het genieten van een sociaalebijstandsuitkering op zich niet volstaat om aan te tonen dat men een onredelijke belasting voor het sociaalebijstandstelsel van het gastland vormt. Het Hof verduidelijkt: *“[U]it punt 16 van de considerans van richtlijn 2004/38 [volgt] dat, om te kunnen uitmaken of de begunstigde van een sociaalebijstandsuitkering een onredelijke belasting voor het sociaalebijstandstelsel van het gastland vormt, dit gastland, alvorens een verwijderingsmaatregel te nemen, dient na te gaan of de problemen van betrokkene van tijdelijke aard zijn, en dient rekening te houden met de duur van het verblijf, de persoonlijke omstandigheden en het bedrag van de al uitgekeerde steun.”* (overweging 69 in voormeld arrest).

2.7. De Raad stelt evenwel vast dat uit de bijlage 21, waarin louter wordt gesteld dat verzoekster een leefloon ontvangt en zij *“bijgevolg”* een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel, niet

blijkt dat verwerende partij rekening heeft gehouden met het bedrag van de al uitgekeerde steun, terwijl verzoekster kan worden gevolgd in haar betoog dat het bedrag van het haar toegekende leefloon eerder beperkt voorkomt, zodat een schending van het proportionaliteitsbeginsel aannemelijk wordt gemaakt.

2.8. Verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd en verdedigt zich derhalve niet tegen de door verzoekster geuite kritiek.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Aangezien een eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van deze beslissing worden zij niet besproken.

Het gegeven dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten kaduuk wordt.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar enig middel gegronde onderdelen aangevoerd die leiden tot de nietigverklaring van de bijlage 21. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 oktober 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA